

บทที่ 4

การกระจายของศัพท์

ผลการวิเคราะห์ศัพท์ในบทที่ 3 ทำให้ทราบว่า แต่ละหน่วยอรรถแทนด้วยศัพท์ที่ศัพท์ และแต่ละศัพท์มีรูปแปรอะไรบ้าง ในบทนี้ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ศัพท์ของแต่ละหน่วยอรรถ แสดงลงบนแผนที่ โดยใช้แผนที่ 1 แขน ก่อ 1 หน่วยอรรถ และสัญลักษณ์ 1 สัญลักษณ์ แทน ศัพท์ 1 ศัพท์ (ดูภาพที่ 9-38 หน้า 63-92) เมื่อพิจารณาแผนที่ทั้งหมด ผู้วิจัยพบว่า แผนที่ แต่ละแผนมีการกระจายของศัพท์ในลักษณะแตกต่างกัน สรุปได้ดังนี้

หน่วยอรรถที่ 1 "กริบ" ศัพท์ที่ปรากฏทั่วไปทั้งใน สฎ¹ และ นศ² ได้แก่ แส็ก ส่วนศัพท์อื่นๆ ได้แก่ โกง กริบ และเส็กปลา ปรากฏน้อยกว่า แส็ก อย่างชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เส็กปลา ปรากฏเพียงที่เดียวเท่านั้น ทั้งใน สฎ และ นศ มีการใช้ แส็ก ในลักษณะแปรอิสระกับ โกง และหรือ กริบ บ้างในบางจุด

หน่วยอรรถที่ 2 "ห้ายหอย" ศัพท์ที่ปรากฏทั่วไปใน 2 จังหวัดคือ ห้ายคัน ส่วน ศัพท์อื่นๆ ได้แก่ ห้ายหอย คัน ห้ายโข่ง คันคอ เหม้งหัว ปรากฏน้อยมาก โดยเฉพาะ ห้ายโข่ง คันคอ และเหม้งหัว ปรากฏเพียงจุดเดียวเท่านั้น

หน่วยอรรถที่ 3 "ป้า" ศัพท์ที่ปรากฏเป็นส่วนใหญ่ใน สฎ และ นศ คือ "ป้า" ศัพท์ อื่นๆ ได้แก่ แม่ป้า มีปรากฏบ้างประปราย ส่วนศัพท์ "แม่ใหญ่ และ แม่-ชื่อ" นั้นปรากฏเพียง จุดเดียว เฉพาะในจังหวัด สฎ

หน่วยอรรถที่ 4 "ข้าขวามา" ศัพท์ที่ปรากฏอย่างหนาแน่นใน สฎ คือ ข้าขวามา ส่วนศัพท์ที่ปรากฏอย่างหนาแน่นใน นศ คือ ข้าชักอาม นอกนั้นมีศัพท์อื่นๆ ได้แก่ ข้ารุม ข้าหม ข้ารุมน้ำ ข้ารุมอาม ข้าชักน้ำ ข้าชักอาม ข้ารักพิค ลูกข้าหม ปรากฏประปรายทั่วไป สำหรับศัพท์ ข้าหม ปรากฏค่อนข้างมากใน อ. เกาะสมุย จ. สุราษฎร์ธานี

¹ สฎ หมายถึง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

² นศ หมายถึง จังหวัดนครศรีธรรมราช

หน่วยบรรทัดที่ 5 " สร้อยคอ" ศัพท์ที่ปรากฏทั่วไปทั้งใน สฎ และ นศ คือ สายคอ ศัพท์อื่นได้แก่ สร้อยคอ และสายสร้อย มีปรากฏบ้างประปราย ส่วนศัพท์ สร้อย และ สายสร้อยคอ มีปรากฏน้อยมาก

หน่วยบรรทัดที่ 6 "ตะกร้า" ศัพท์ที่ปรากฏทั่วไปในทั้ง 2 จังหวัดคือ ตะกร้า นอกนั้นมี ศัพท์อื่นได้แก่ ตะ กร้า กร้าหัว ลูกเข้า ปรากฏบ้างประปราย

หน่วยบรรทัดที่ 7 "ตะหลิว" ทุกอำเภอใน สฎ รวมทั้ง อ.พิบูล ของ นศ มีศัพท์ หัวักเหล็ก ปรากฏค่อนข้างมาก ส่วนทางตอนเหนือของ นศ ซึ่งได้แก่ อ.ชนอม สิชล ท่าศาลา และพรหมคีรีนั้น ศัพท์ที่ใ้มากที่สุดคือ เจียนที่ บริเวณอื่นๆของ นศ มีการใช้ศัพท์หลายศัพท์ปะปนกันมาก เจ้น หลิว หัวัก จำ ร้อนฉี่ ร้อนฉัก หัวักเจียน เจียนที่ ที่เจียนปลา และหัวักเหล็ก

หน่วยบรรทัดที่ 8 "เสวียนรองหม้อ" บริเวณคานะวันออกของ นศ มีศัพท์กันหม้อ ปรากฏอยู่มาก ส่วนบริเวณอื่นๆของ นศ รวมทั้งทุกอำเภอใน สฎ มีศัพท์ เทียวหม้อ กระจาย อยู่ทั่วไป ส่วนศัพท์อื่นๆได้แก่ เหวียน เหวียนหม้อ ชานหม้อ ที่รองหม้อ เสวียนรองหม้อ กัน รองหม้อ ที่รอง ที่ตั้งหม้อ เฉอรองหม้อ และที่รองท้ายหม้อมีปรากฏอยู่บ้างเล็กน้อย

หน่วยบรรทัดที่ 9 "ส้มไก่" หลายอำเภอใน สฎ ยกเว้นตั้งแต่ อ.เคียนซา ถึง อ.บ้านนา เติม และบ้านนาสารลงมา มีศัพท์ กรงกราก ปรากฏอย่างหนาแน่น ศัพท์นี้ยังปรากฏหนาแน่นใน อ.ชนอม และสิชล ของ นศ ด้วย ส่วนบริเวณคานะวันออกของ นศ ศัพท์ที่ปรากฏค่อนข้างมาก คือ กรงไก่ ส่วนศัพท์ ส้มไก่ กรง ท้อมไก่ กรงโกชน และกรงจิ้ง ปรากฏเล็กน้อย บริเวณ อื่นๆที่ยังไม่ได้กล่าวถึง ทั้งใน สฎและ นศ ใช้ศัพท์ ท้อมไก่ ในปริมาณค่อนข้างมาก ส่วนศัพท์ อื่นๆที่ปรากฏทางคานะวันออกของ นศ รวมทั้ง กรงกราก ค้อม ท้อม ปรากฏเพียงเล็กน้อย ในบริเวณแถบนี้

หน่วยบรรทัดที่ 10 "ข้าวโพค" ศัพท์ที่ปรากฏมากใน สฎ คือ "โพค" และที่ปรากฏ มากใน นศ คือ "คอง" นอกนั้นมีศัพท์ กัน และข้าวโพค ปรากฏอยู่บ้างสำหรับใน อ.ชนอม และ สิชล ของ นศ นั้น มีการใช้ศัพท์หลายศัพท์ปะปนกันมาก

หน่วยบรรดที่ 11 "ฝรั่ง" ศัพท์ที่ปรากฏอย่างหนาแน่นใน นศ รวมทั้งบริเวณคัน
 ตะวันออก และคันใต้ของ สฎ คือ รมพู่ ส่วนบริเวณอื่นๆของ สฎ มีศัพท์ ย่ามู ปรากฏอยู่มาก
 สำหรับศัพท์อื่นๆได้แก่ ฝรั่ง อุกโพ โทะโพ มุคหรง รมพู่แก้ว และน้ำคอกไม้ มีปรากฏอยู่เพียง
 เล็กน้อย

หน่วยบรรดที่ 12 "พริก" บริเวณคันตะวันออกของ สฎ และบางส่วนของคันใต้
 อันได้แก่ อ.คอนสั๊ก กาญจนคิมรุ เวียงสระ รวมทั้ง อ.เกาะพัง เกาะสมุย และ นศ
 ทั้งหมด มีการใช้ศัพท์ ฟีปลี อย่างหนาแน่น ส่วนบริเวณอื่นๆของ สฎ มีศัพท์ ลูกเค็ดปรากฏมาก
 ศัพท์อื่นๆได้แก่ พริก พริกชี้หู พริกขี้หนู มีปรากฏเพียงเล็กน้อย

หน่วยบรรดที่ 13 "มันแกว" บริเวณทางคันใต้ของ สฎ รวมทั้งทุกอำเภอใน นศ
 ยกเว้น อ.ขนอม มีการใช้ศัพท์ หัวด้ว อย่างหนาแน่น ส่วนบริเวณอื่นๆของ สฎ รวมทั้ง อ.ขนอม
 ของ นศ มีการใช้ศัพท์หลายศัพท์ปะปนกัน ได้แก่ มันราก มันแกว มันหัว หัวด้ว แปะแก้ว หัวแปะแก้ว
 มันชี้หนู หัวมันแกว แต่ศัพท์ที่ปรากฏค่อนข้างมาก คือ หัวแปะแก้ว อื่นๆปรากฏเพียงประปราย

หน่วยบรรดที่ 14 "สัปรด" ศัพท์ที่ปรากฏค่อนข้างมากในบริเวณตั้งแต่คันใต้ของ
 อ.เคียนซา และนาสาร ของ สฎ ลงมา รวมทั้ง อ.เกาะสมุย เกาะพัง และทุกอำเภอใน
 นศ ยกเว้น อ.ขนอม คือ ย่าหนัก สำหรับทางตะวันออกของ นศ โดยเฉพาะ อ.เจ็ยริงใหญ่
 และ หัวไทร มีการใช้ศัพท์ มะลิ ค่อนข้างมาก โดยมีปรากฏในลักษณะแปรอิสระกับ ย่าหนัก
 ส่วนบริเวณอื่นๆของ สฎ ศัพท์ที่ปรากฏค่อนข้างมากคือ สัปรด ศัพท์อื่นๆได้แก่ หนูนทอง ส้มรด
 ลูกมะลิ และย่าหนักปรากฏประปราย แต่ใน อ.ท่าชนะ และไชยา ของ สฎ มีศัพท์หนูนทอง
 ปรากฏพอควร

หน่วยบรรดที่ 15 "คินเคียนหงาย" ศัพท์ที่ปรากฏอย่างหนาแน่นใน สฎ คือ เคียนแจ้ง
 ส่วนใน นศ ศัพท์ที่ปรากฏมากคือ คินเคียนแจ้ง นอกจากนี้มีศัพท์อื่นๆได้แก่ เคียนเพ็ญ ข้างจีน
 เคียนจีน คินเคียนจีน ปรากฏเล็กน้อย

หน่วยบรรดที่ 16 "คินเคียนมิก" ศัพท์ที่ปรากฏอย่างหนาแน่นใน สฎ คือ เคียนมิก
 ส่วนใน นศ มีการใช้ศัพท์ คินเคียนมิก อย่างหนาแน่น ศัพท์อื่นๆที่มีใช้บ้างเล็กน้อย คือ เคียนคับ
 ข้างแรม เคียนคว่า เคียนแรม เคียนอับ

หน่วยบรรดที่ 17 "พระจันทร์" ทั้ง สฎ และ นศ มีการใช้ศัพท์ต่อไปนี้กระจายกันทั่วไป ได้แก่ พระเรน พระจันทร์ และดวงจันทร์ ในลักษณะประติสระบ้าง ปรากฏเกี่ยวกับ โดยเฉพาะศัพท์ พระเรน ปรากฏหนาแน่นในอำเภอแถบริมทะเลของทั้ง 2 จังหวัด ส่วนศัพท์อื่นๆ ได้แก่ เรน ข้าเรน ดวงเรน โง้ย และเคือน มีปรากฏประปราย

หน่วยบรรดที่ 18 "แกงโตปลา" ศัพท์ที่ปรากฏมากใน สฎ คือ "แกงซี่ปลา" ส่วนใน นศ ศัพท์ที่ไรมากคือ "แกงพุงปลา" ศัพท์อื่นๆ ได้แก่ พริกเทียม แกงเผ็ด แกงเผ็ดน้ำเออะซี่ปลา แกงปลาหู แกงน้ำเคย แกงส้มอม น้ำเคยพุงปลา น้ำเคยใส่พุงปลา และแกงน้ำเคยพุงปลา มีปรากฏน้อยมาก ส่วนใน อ. เกาะสมุยของ สฎ มีการใช้ศัพท์หลายศัพท์ปะปนกันมาก

หน่วยบรรดที่ 19 "กุ่มแห้ง" ศัพท์ที่ปรากฏทั่วไปทั้งใน สฎ และ นศ คือ "กุ่มแห้ง" นอกนั้นมีศัพท์อื่นปรากฏบ้างได้แก่ สานกุ่ม กุ่มเค็ม กุ่มแก้ง และกุ่มใส่เกลือตากแห้ง สำหรับศัพท์สานกุ่มนั้น ปรากฏค่อนข้างมากในบริเวณค่านตะวันออกเฉียงใต้ของ นศ

หน่วยบรรดที่ 20 "เหล็กไน" ทุกอำเภอใน สฎ ยกเว้น อ. เกาะสมุย และ เกาะพะงัน มีศัพท์ "ทวย" ปรากฏอยู่หนาแน่นมาก ศัพท์นี้ยังปรากฏมากในหลายอำเภอของ นศ ซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับ สฎ เช่น อ. ชนอม สิริล ท่าศาลา พิปูน และฉวาง ส่วนอำเภออื่นๆของ นศ ศัพท์ที่ไรมากคือ "ไน" สำหรับ อ. เกาะสมุย และเกาะพะงันของ สฎ ใช้ศัพท์อย่างเดียวกันหมดในทุกตำบล คือ "พินไน" ส่วนศัพท์อื่นๆได้แก่ ไช เหล็กไน เจียงเหล็กไช ปรากฏใน นศ น้อยมาก และไม่ปรากฏเลยใน สฎ

หน่วยบรรดที่ 21 "ทुक หรือ กล้าว" นอกจาก อ. ท่าชนะ และไชยาของ สฎ แล้ว อำเภออื่นๆทั้งใน สฎ และ นศ ใช้ศัพท์ "แหล่ง" ในปริมาณมาก ศัพท์อื่นๆได้แก่ ทุก โม้ และคุย มีปรากฏน้อยมาก สำหรับ อ. ท่าชนะ และไชยา ศัพท์ที่ปรากฏมากคือ ทุก

หน่วยบรรดที่ 22 "กัก" (ก้นไม้ใหญ่) ทั้ง 2 จังหวัดมีการใช้ศัพท์หลายศัพท์ได้แก่ กัก สีน โคน ในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน ส่วนศัพท์อื่นได้แก่ บ้อง เจียง พัน ค้อนไม้ และพันไม้ ปรากฏบ้างเพียงเล็กน้อย

หน่วยบรรดที่ 23 "คัค" (นม, น้า) ศัพท์ที่ปรากฏทั่วไปในทั้ง 2 จังหวัดในปริมาณที่ใกล้เคียงกันคือ "คิม" และ "คัค" โดย "คิม" ปรากฏมากกว่าเล็กน้อย ส่วนศัพท์อื่นๆ ได้แก่ เกรียน เล็ม หลิค มีปรากฏเพียงเล็กน้อย

หน่วยบรรดที่ 24 "คอก" ทั้ง 2 จังหวัดมีการใช้ศัพท์ บิง ทอก ที ในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน แต่สำหรับ สฎ ศัพท์ "คี" ปรากฏรองจาก บิง และ ทอก ส่วนศัพท์อื่นๆ ได้แก่ ก้อย ยัน หุบ และ บ้อน มีปรากฏบ้าง

หน่วยบรรดที่ 25 "เป็นหว่ง" บริเวณนี้จาก อ.พรหมคีรี และตอนใต้ของ อ.ฉวาง ลงมา มีการใช้ศัพท์หลายศัพท์ปะปนกัน ได้แก่ ศัพท์ ขวยใจ ร้องใจ ร้อง ใฝ่ใจ และเป็นหว่ง แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าบริเวณทางตะวันออกของ นศ. มีศัพท์ "ร้อง" ปรากฏค่อนข้างมากกว่าบริเวณอื่นๆ ส่วนอำเภออื่นๆ ใน นศ. นอกจากที่กล่าวมารวมทั้งทุกอำเภอใน สฎ ใช้ศัพท์หวังเหว็ด ในปริมาณมาก ส่วนศัพท์อื่นๆ ได้แก่ เป็นหว่ง ไขว่ ร้อง และ ร้องใจ ปรากฏน้อยมาก

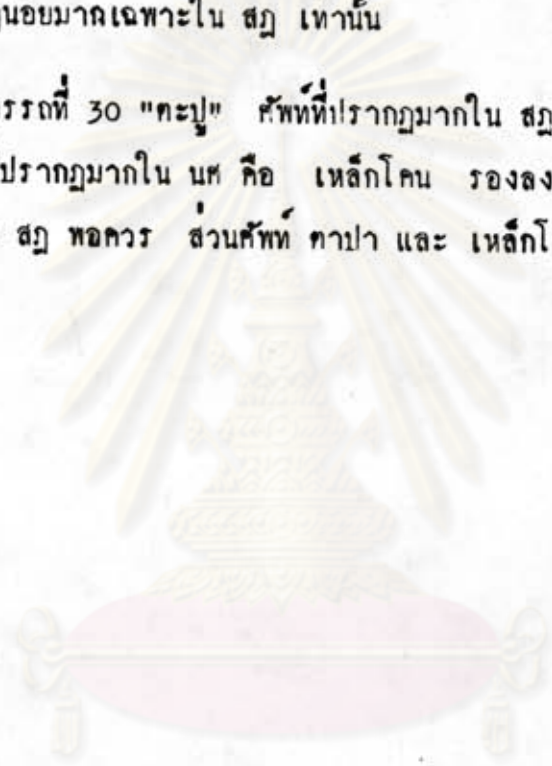
หน่วยบรรดที่ 26 "มคจีน" ทุกอำเภอใน สฎ ยกเว้น อ.เวียงสระ และตอนใต้ของ อ.นาสาร กาญจนคีรีรุ้ รวมทั้ง อ.เกาะพะงัน มีศัพท์ มคอุค ปรากฏอย่างหนาแน่น นอกจากนี้ศัพท์ มคอุค ยังปรากฏใน อ.ขนอม และตอนเหนือของ อ.สิชล ใน นศ. ค้วย ส่วนบริเวณอื่นๆ ของ นศ. และบางส่วนของ สฎ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีการใช้ศัพท์ มคจีน ในอัตราค่อนข้างมาก สำหรับศัพท์อื่นๆ ได้แก่ มคไต มคเกาะ มคลง และ มคคอม มีปรากฏน้อยมาก

หน่วยบรรดที่ 27 "เคี้ยวนี้" ศัพท์ที่ปรากฏอย่างหนาแน่นใน สฎ ยกเว้น อ.นาสาร เวียงสระ พระแสง และกิ่ง อ.ชัยบุรี คือ อยู่เครง ส่วนอำเภอทั้ง 4 ของ สฎ ที่กล่าวมา รวมทั้งบางอำเภอใน นศ. โดยเฉพาะอำเภอที่มีอาณาเขตติดกับ 4 อำเภอของ สฎ ดังกล่าว มีการใช้ศัพท์ หว่างนี้ ค่อนข้างมาก ส่วนอำเภออื่นๆ ของ นศ. มีการใช้ศัพท์หลายๆ ศัพท์ปะปนกันมาก โดยเฉพาะบริเวณแถบตะวันออกของจังหวัด ศัพท์ที่ใช่ได้แก่ ในอยู่ เทียมอยู่ หมิ่งนี้ เคี้ยวนี้ หว่างนี้ แคอยู่ ระเบียบนี้ ทอเคี้ยว ก้าเคี้ยว เคี้ยวนี้ หมุ่นี้ และทุกวันนี้

หน่วยบรรดที่ 28 "เมื่อไร" ศัพท์ที่ไ้มากใน สฎ คือ ทอหรือ ส่วนใน นศ ศัพท์
ที่ไ้มากคือ ทอใด ส่วนศัพท์อื่นๆไ้แก่ เมื่อไร ม่อหรือ เมื่อหรือ ปาไหน ทอเคียว มี
ปรากฏน้อยมาก

หน่วยบรรดที่ 29 "ตะกอน" ทุกอำเภอใน สฎ ยกเว้น อ.เวียงสระ และตอนใต้
ของ อ.นาสาร เกียนซา และพระแสง มีศัพท์ ชีมนุ่น ปรากฏอย่างหนาแน่น นอกจากนี้
ศัพท์ ชีมนุ่น ยังปรากฏอย่างหนาแน่นใน อ.ขนอม และตอนเหนือของ อ.สิชลด้วย ส่วนบริเวณ
อื่นๆของ สฎ และ นศ มีการใช้ศัพท์ หมดว่น ทั่วไปในทุกอำเภอ ศัพท์อื่น ๆไ้แก่ ตะกอน
พมเนอน ปรากฏน้อยมากเฉพาะใน สฎ เท่านั้น

หน่วยบรรดที่ 30 "ตะปู" ศัพท์ที่ปรากฏมากใน สฎ คือ "ตะปู" รองลงมาคือ
เหล็กโคน ศัพท์ที่ปรากฏมากใน นศ คือ เหล็กโคน รองลงมาคือ ตะปู ศัพท์อื่นๆไ้แก่
เหล็ก มีปรากฏใน สฎ ทอควร ส่วนศัพท์ ทาปา และ เหล็กโคน มีปรากฏเล็กน้อย

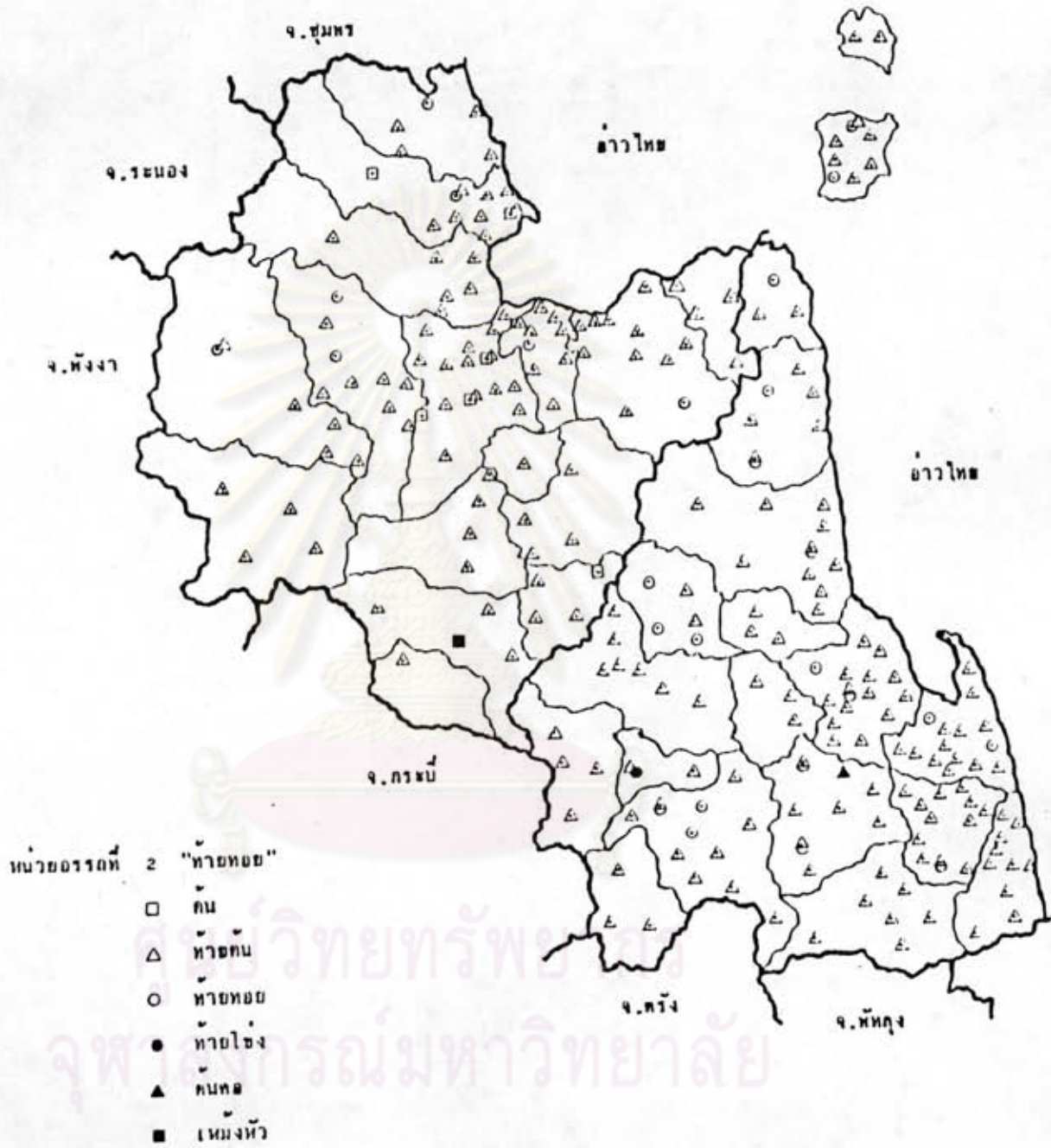
ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ ๑ แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

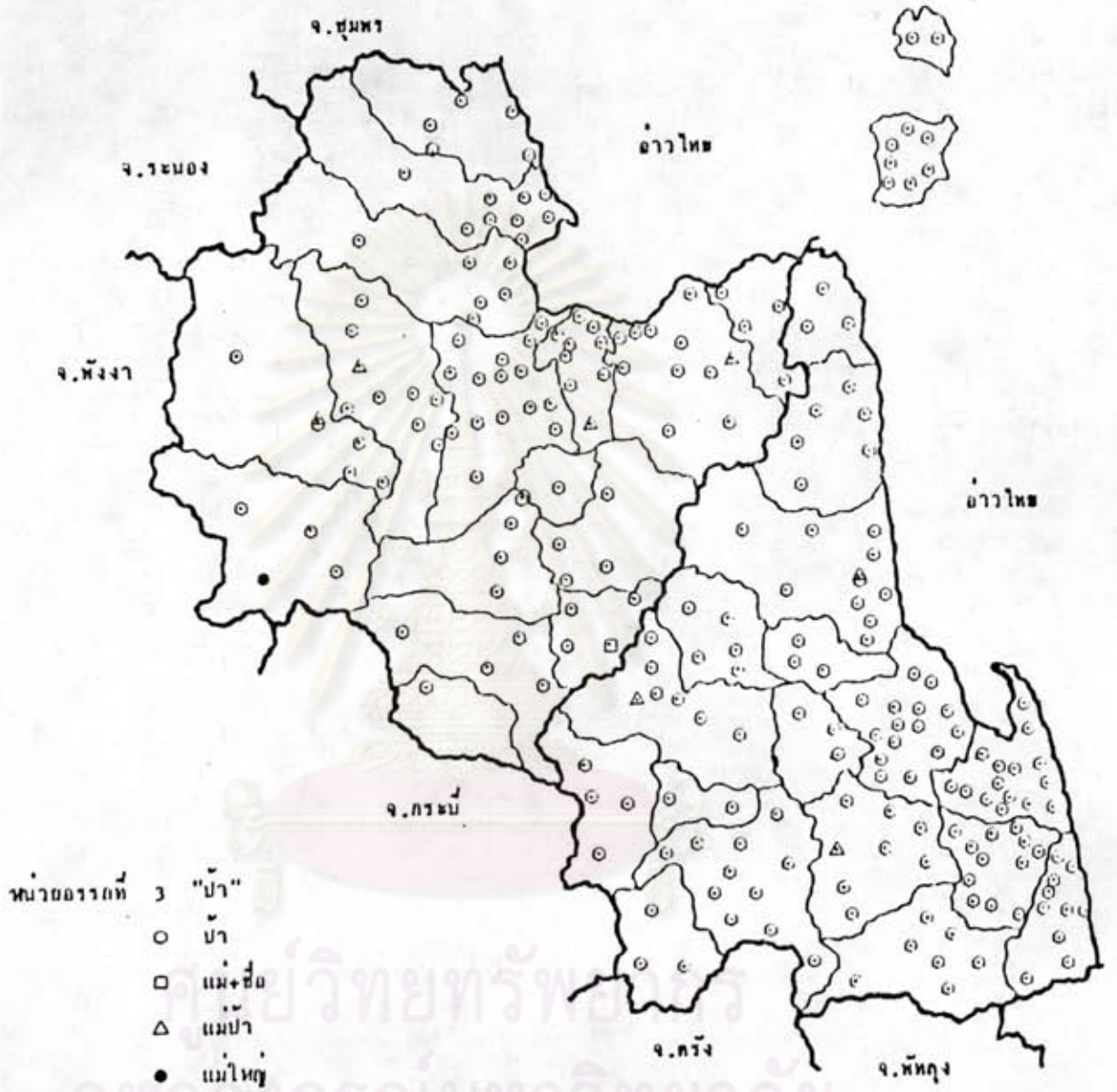

ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 10 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

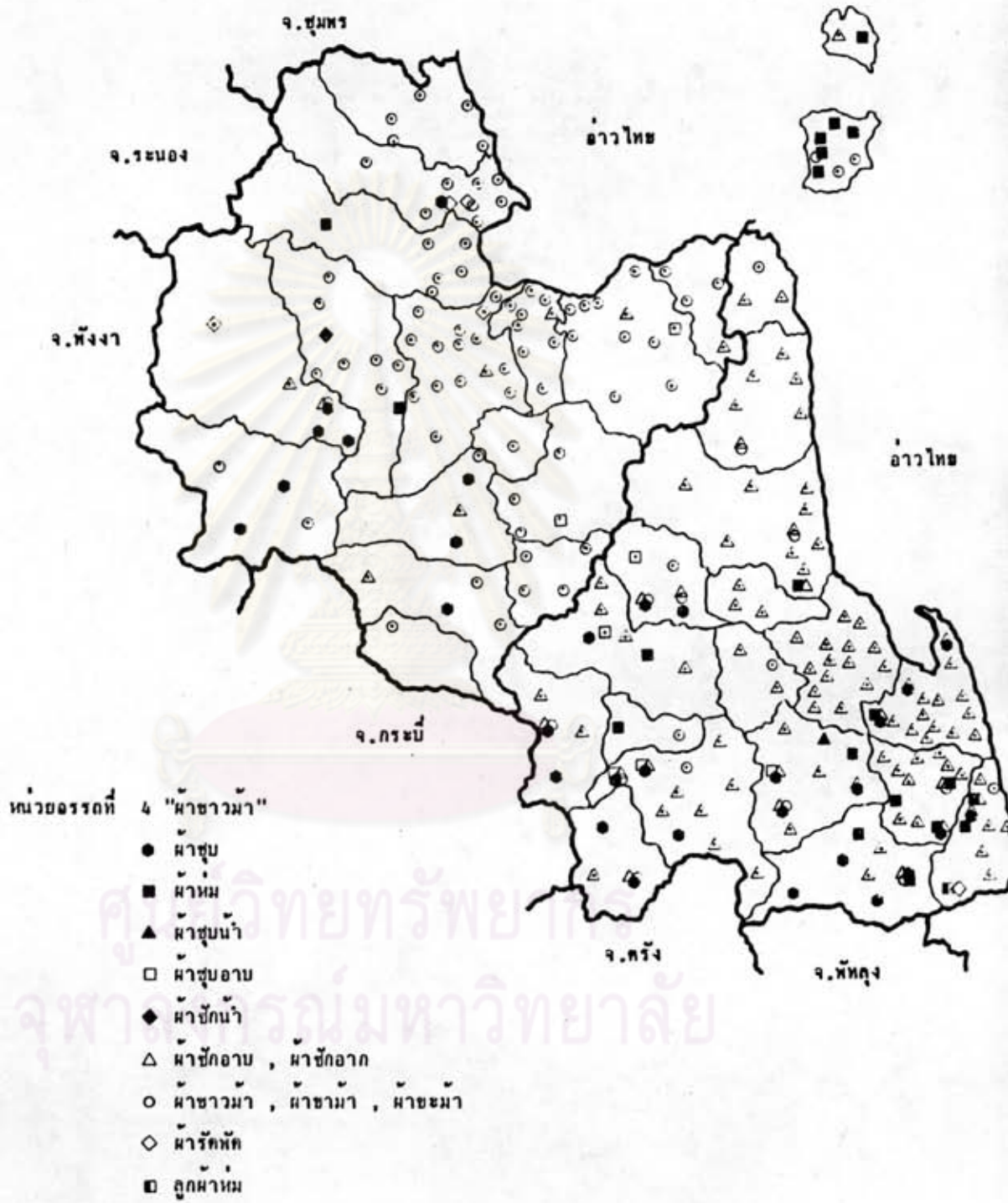

ภาพที่ 11 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

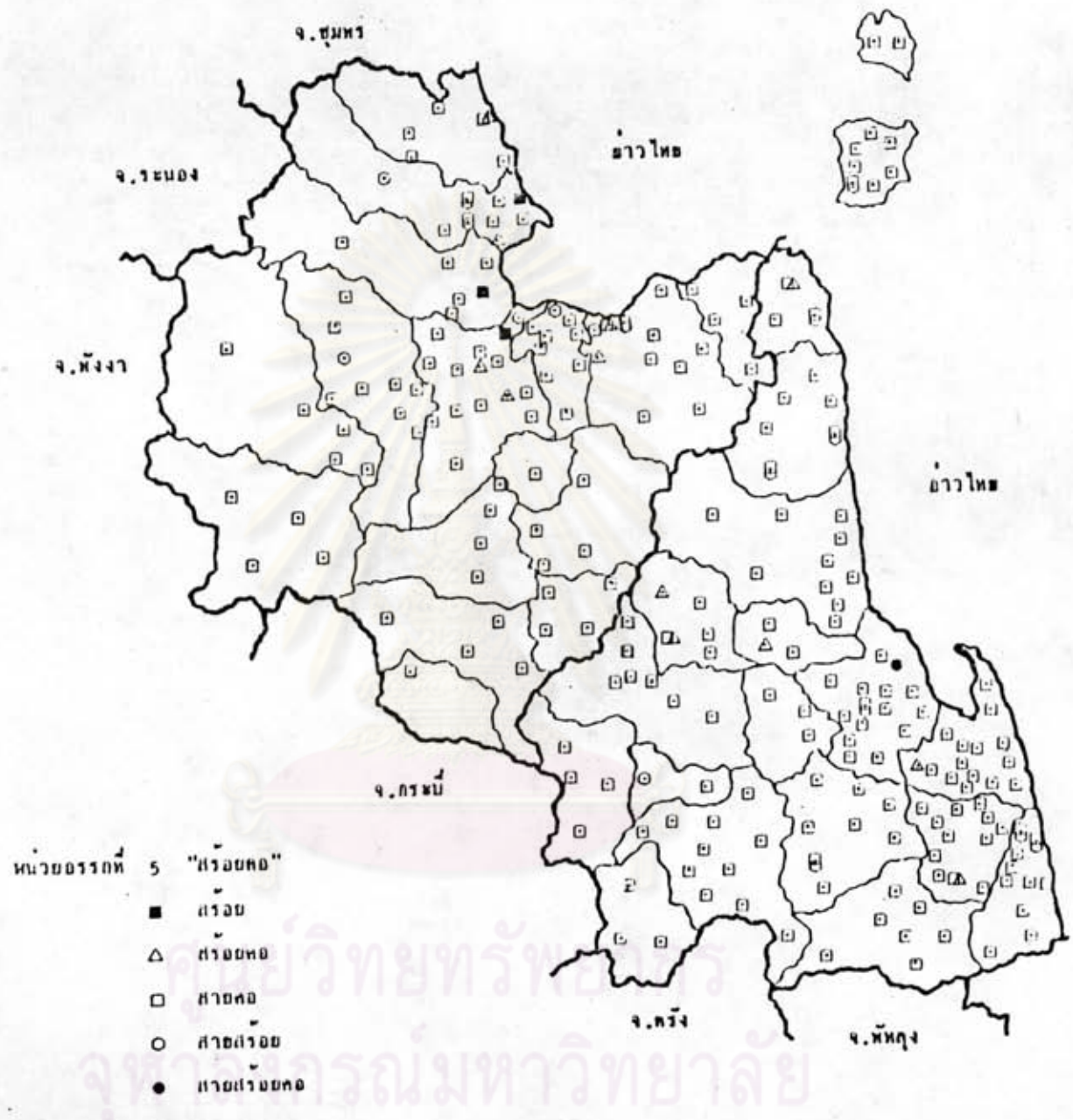

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 12 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

ภาพที่ 13 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

ศูนย์วิทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 14 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

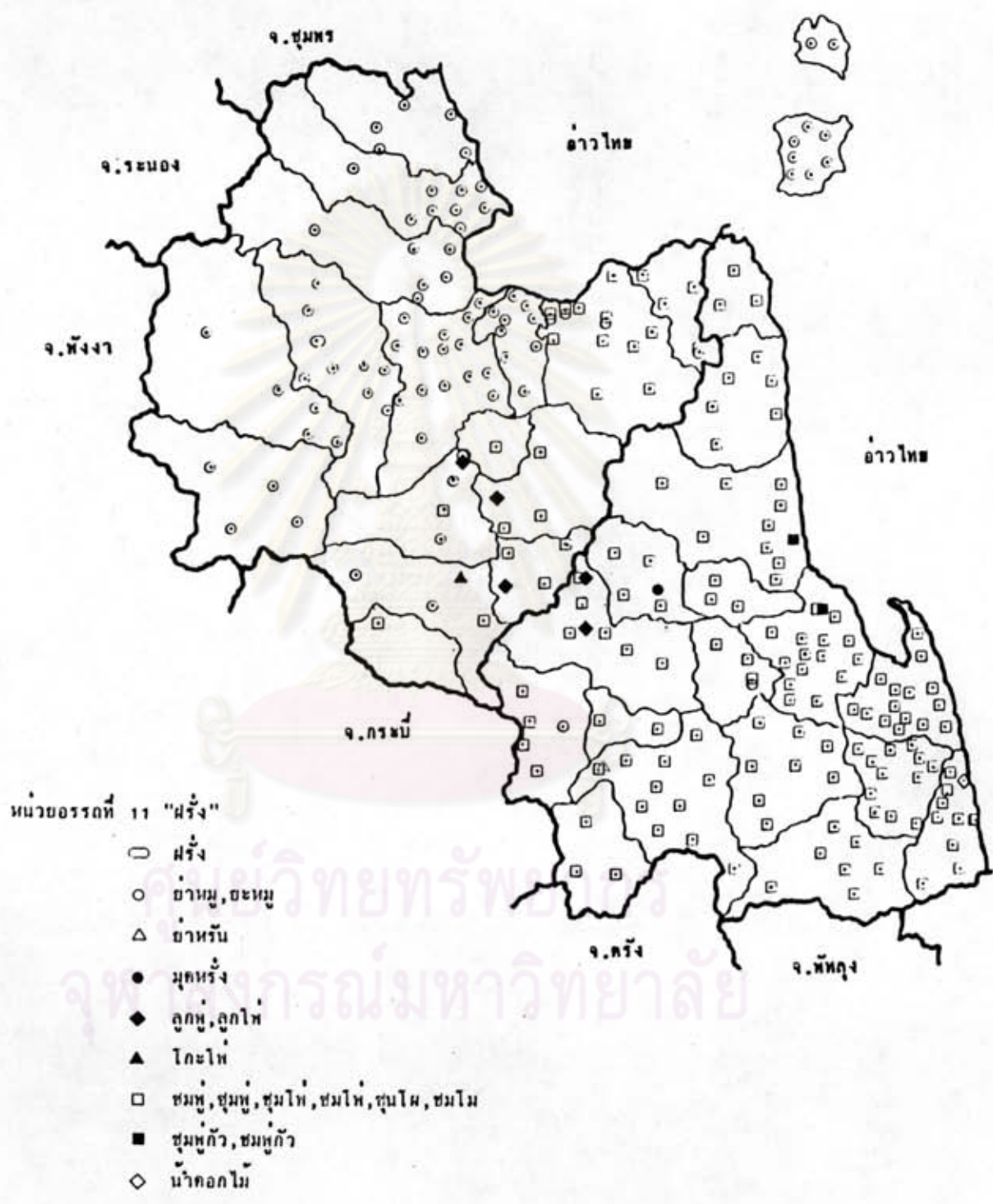
ภาพที่ 15 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

ภาพที่ 16 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

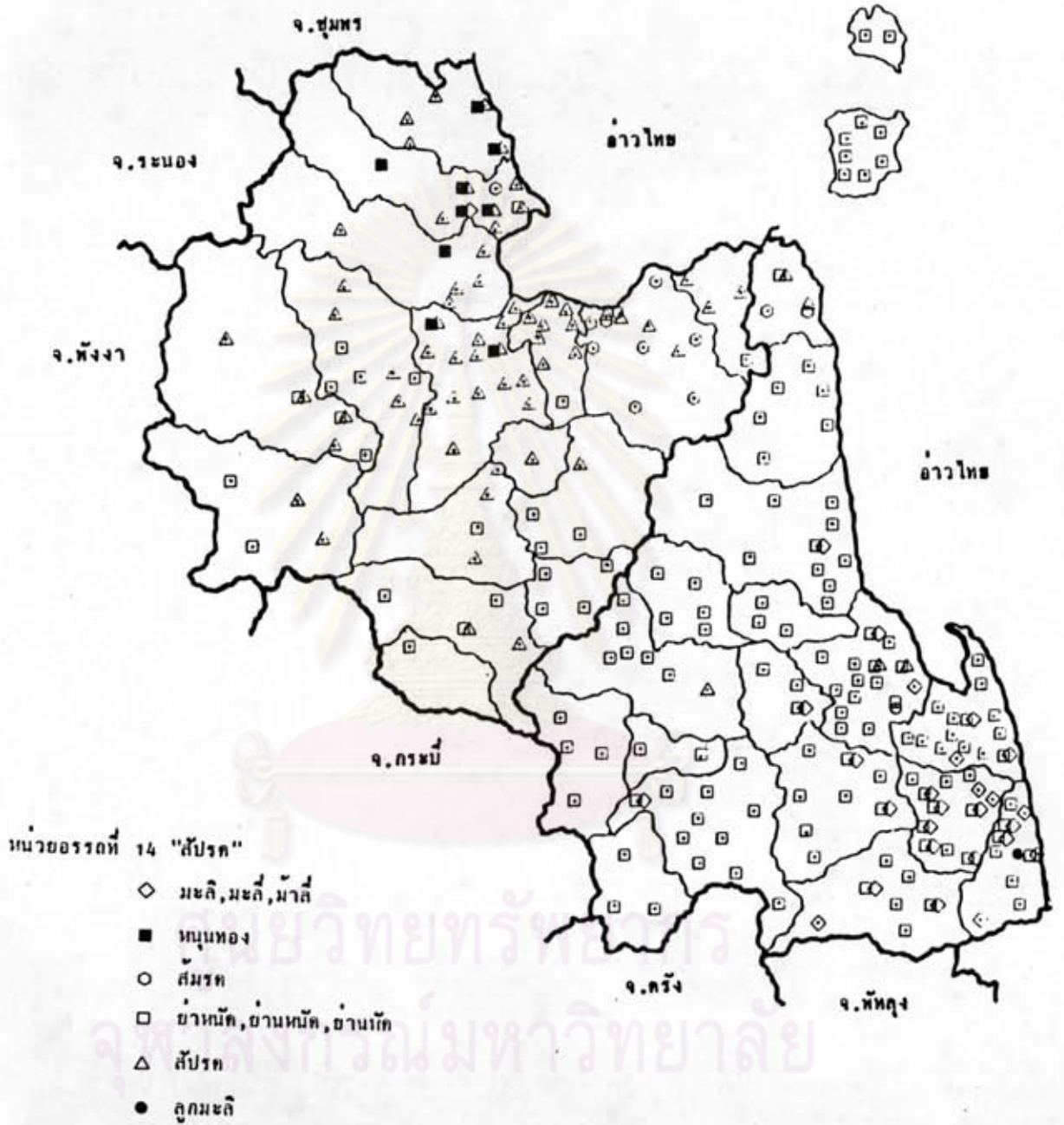
ภาพที่ 19 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
+ มาตรการส่วน 1 : 1,388,888

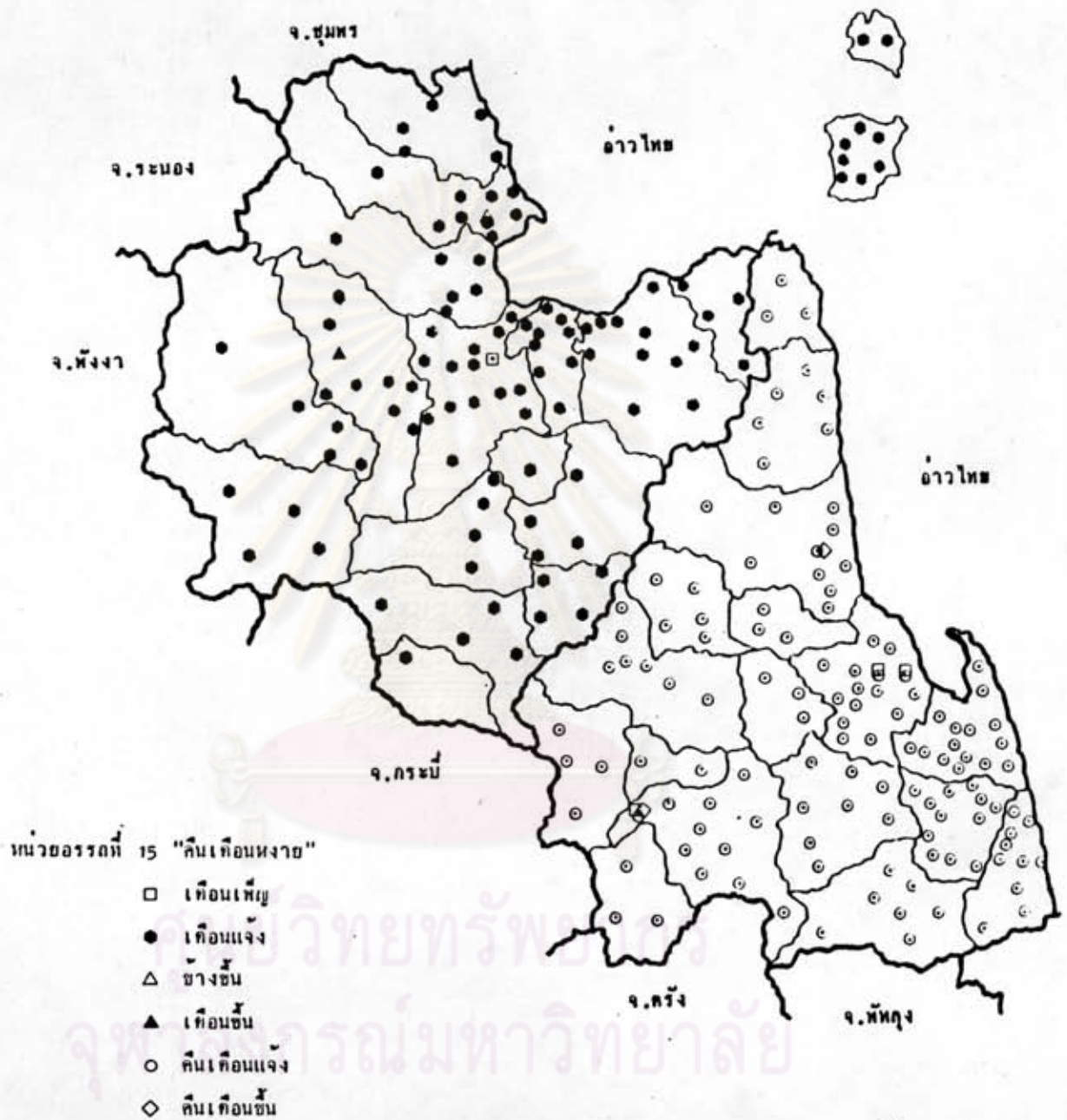
ภาพที่ 20 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

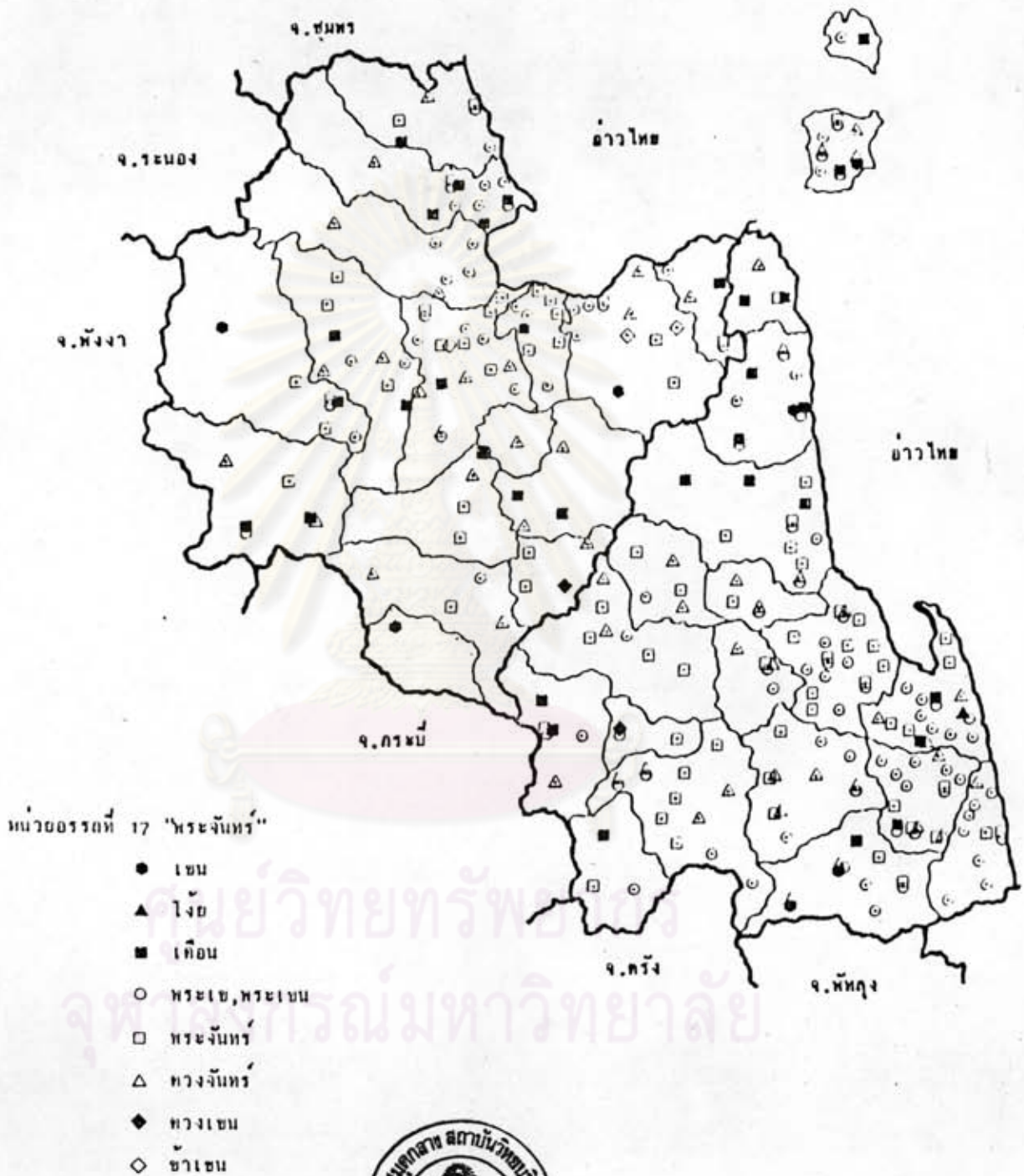
ภาพที่ 22 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
+ มาตรการส่วน 1 : 1,388,888

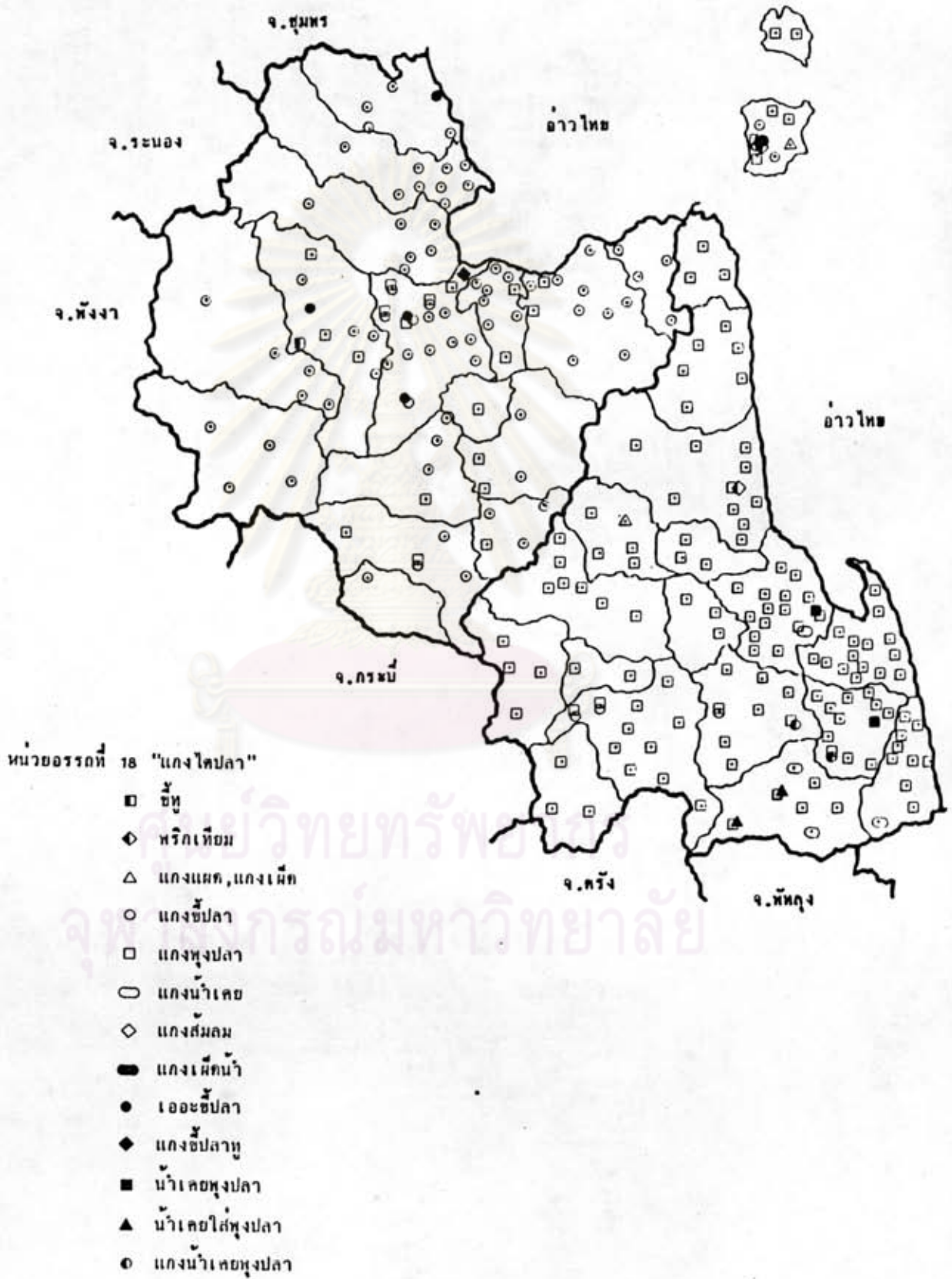
ภาพที่ 23 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
 ↑ มาตราส่วน 1 : 1,388,888

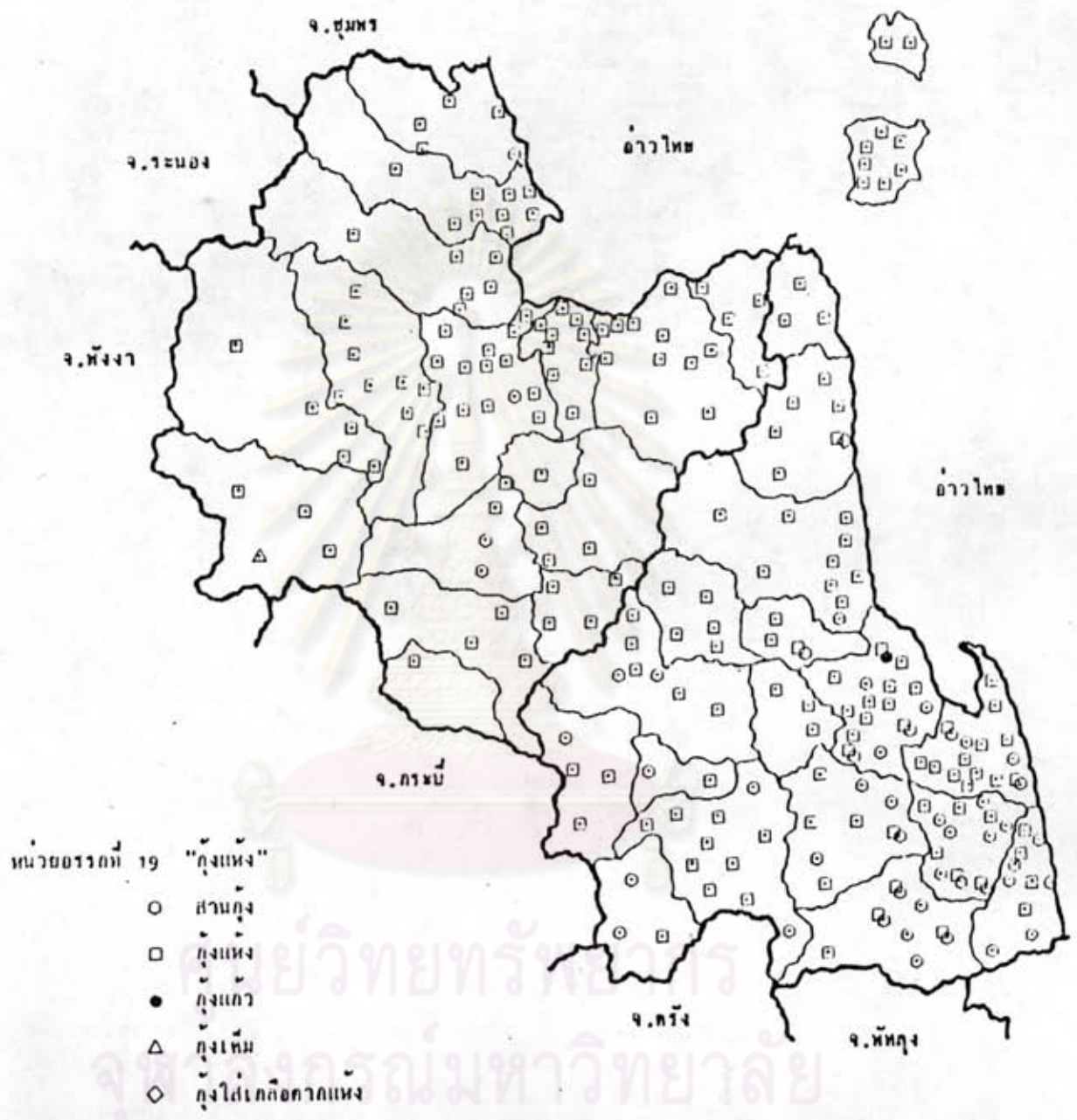
ภาพที่ 25 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
+ มาตรฐาน 1 : 1,388,888

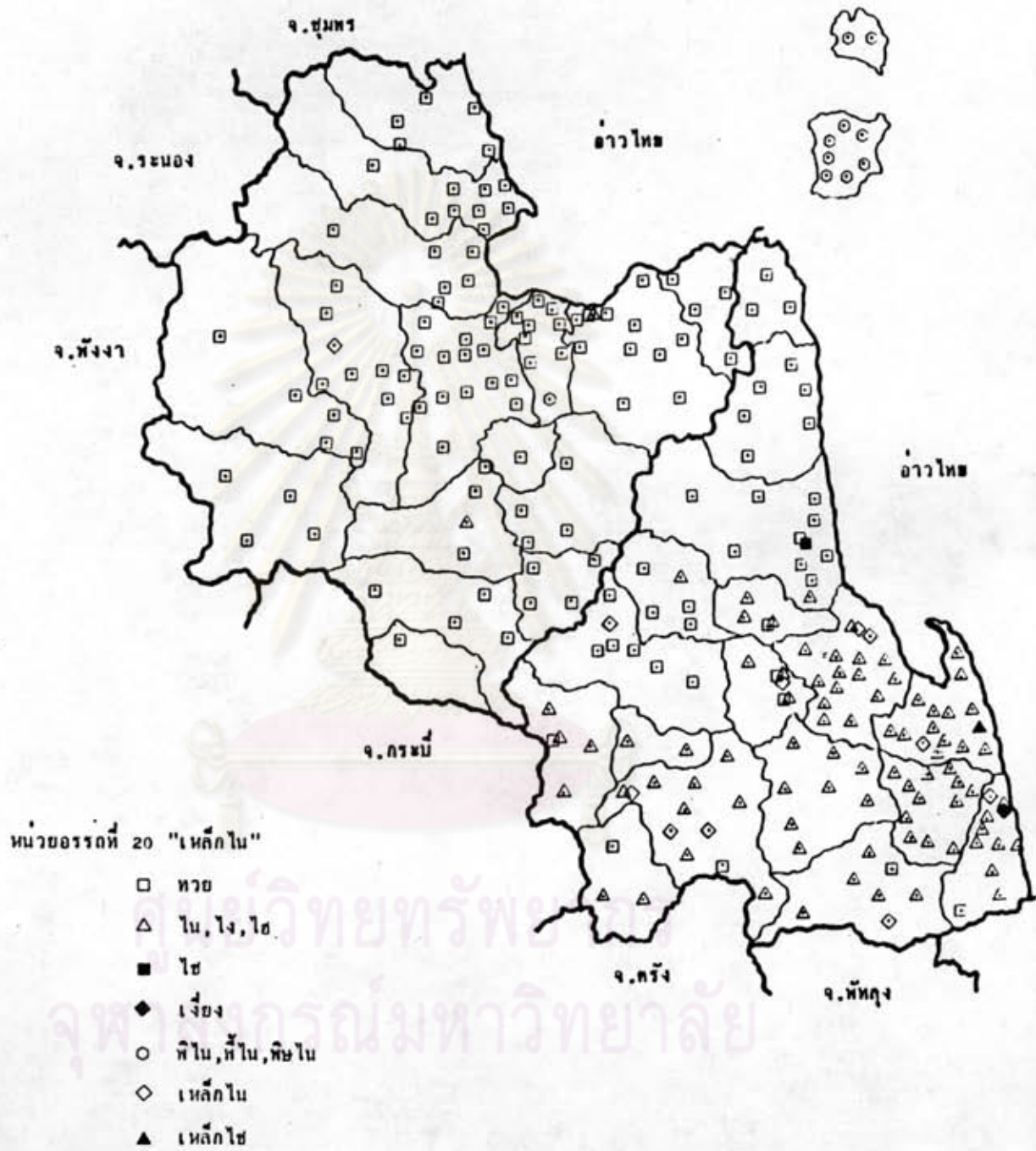
ภาพที่ 26 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

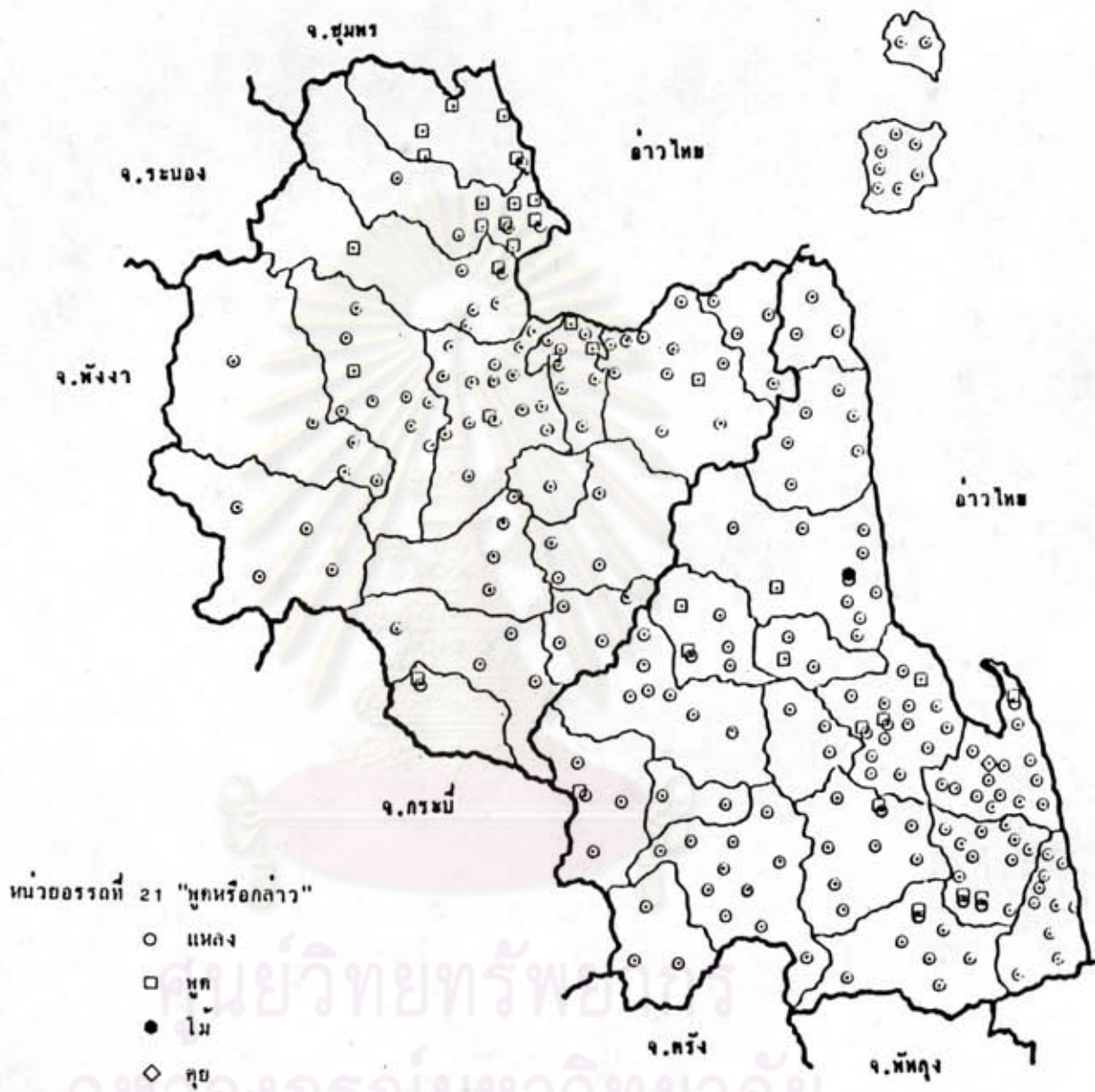
ภาพที่ 27 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

ภาพที่ ๒๘ แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
† มาตรการส่วน 1 : 1,388,888

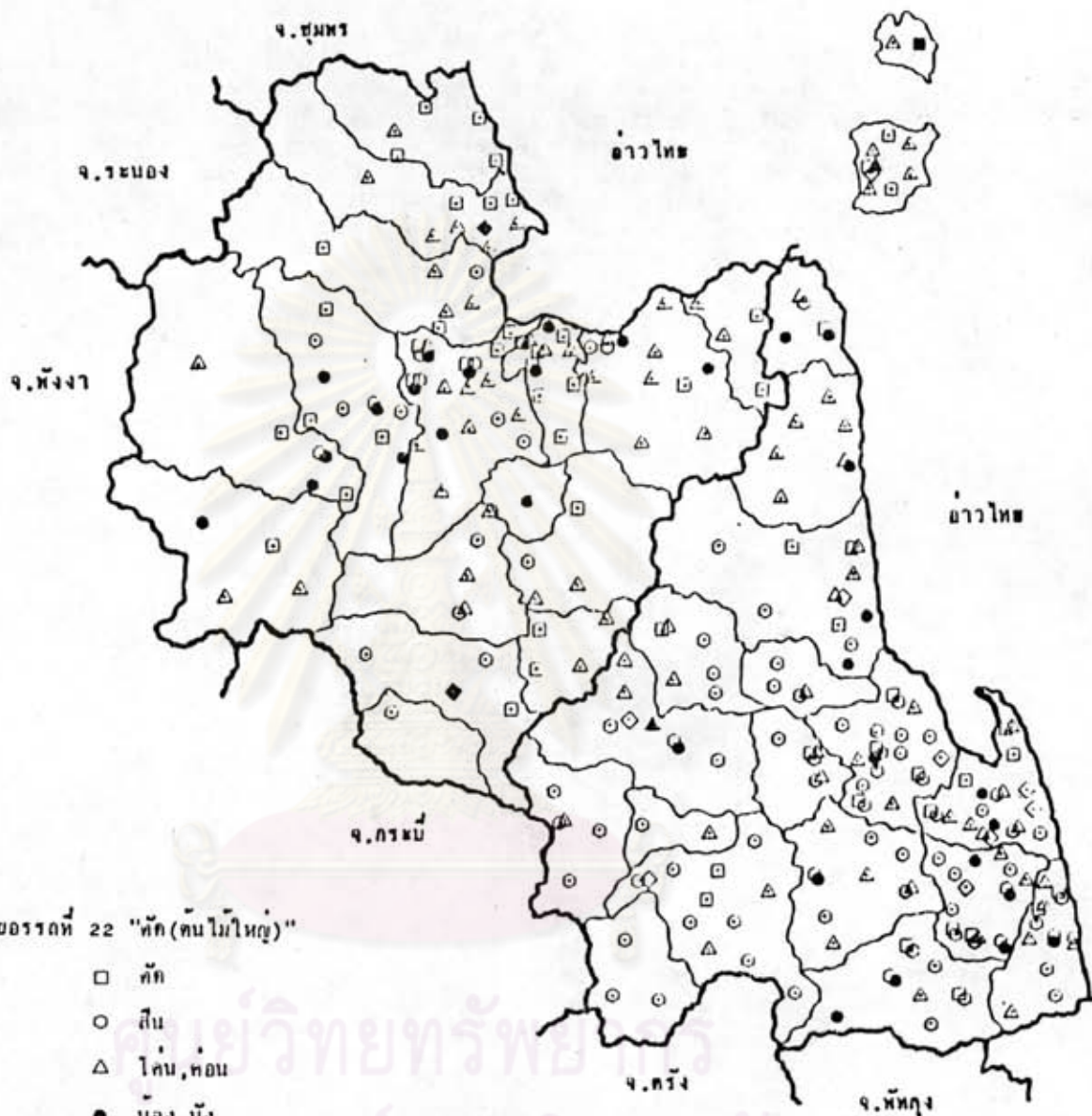

ภาพที่ 29 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 30 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

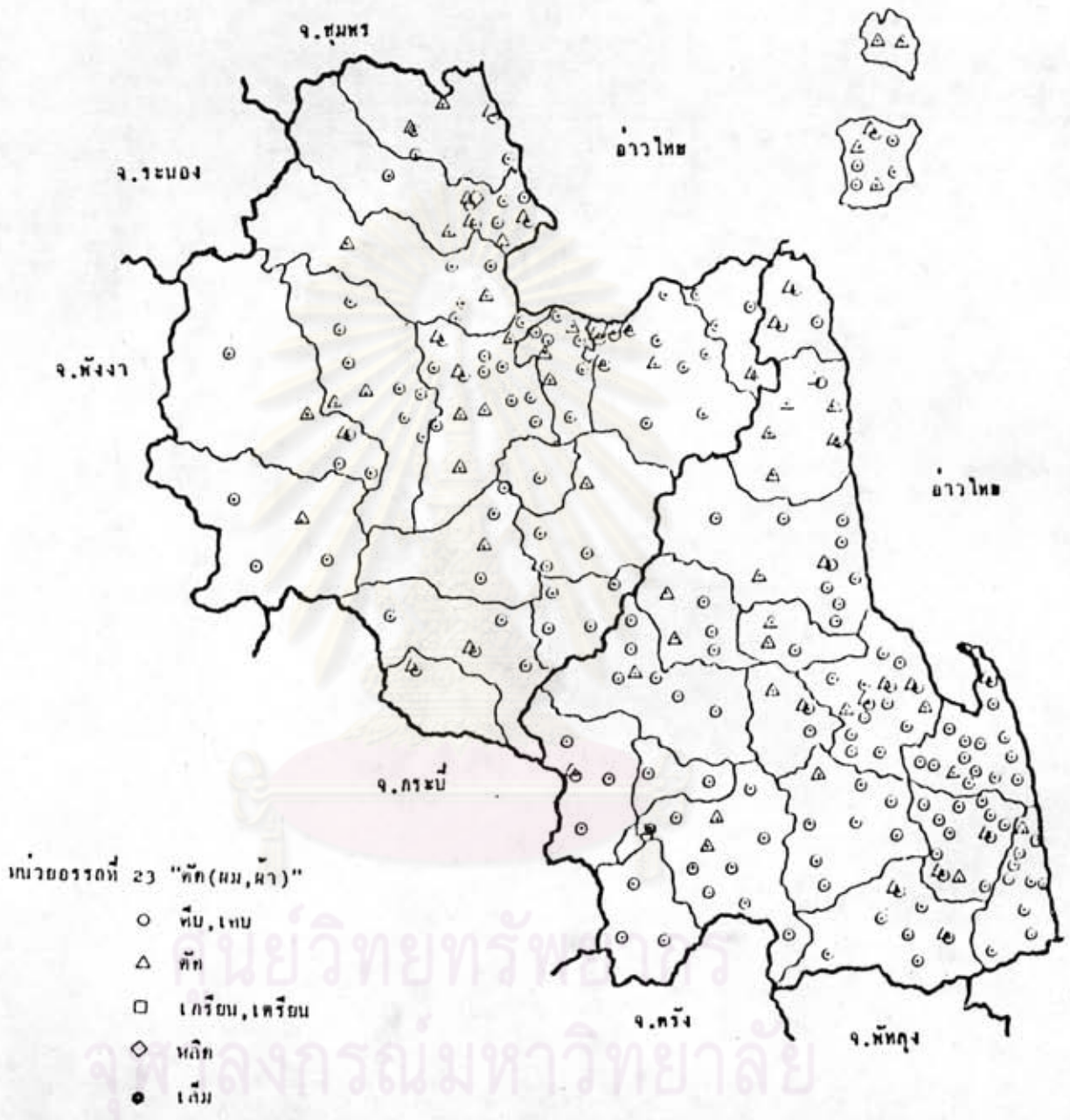

หน่วยบรรทัดที่ 22 "หัก (ต้นไม้น้อย)"

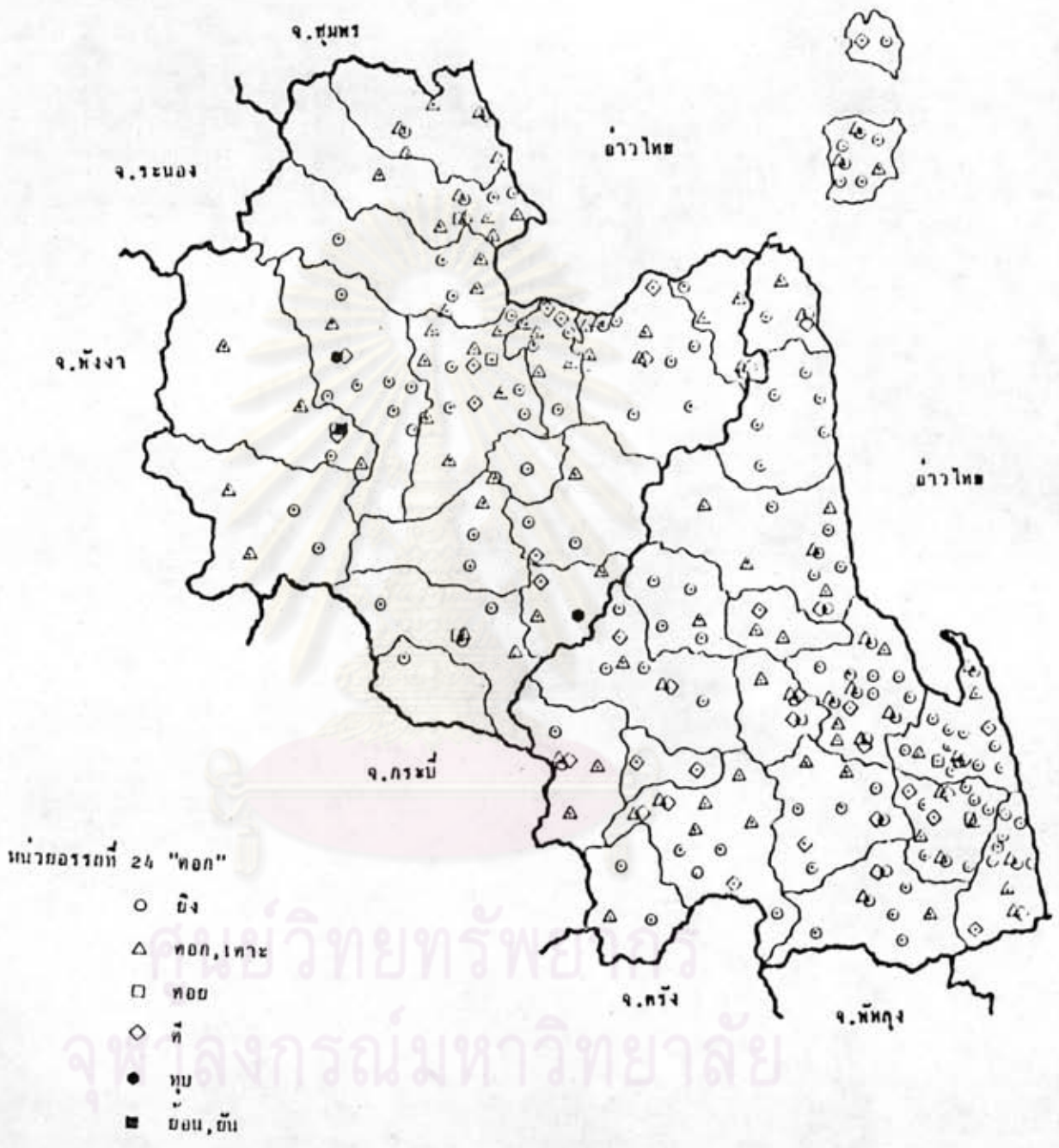
- หัก
- สีน
- △ โคน, ท่อน
- บ้อง, บ้าง
- ▲ เถียง
- ◇ หัก
- ◆ ท่อนไม้
- หักไม้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

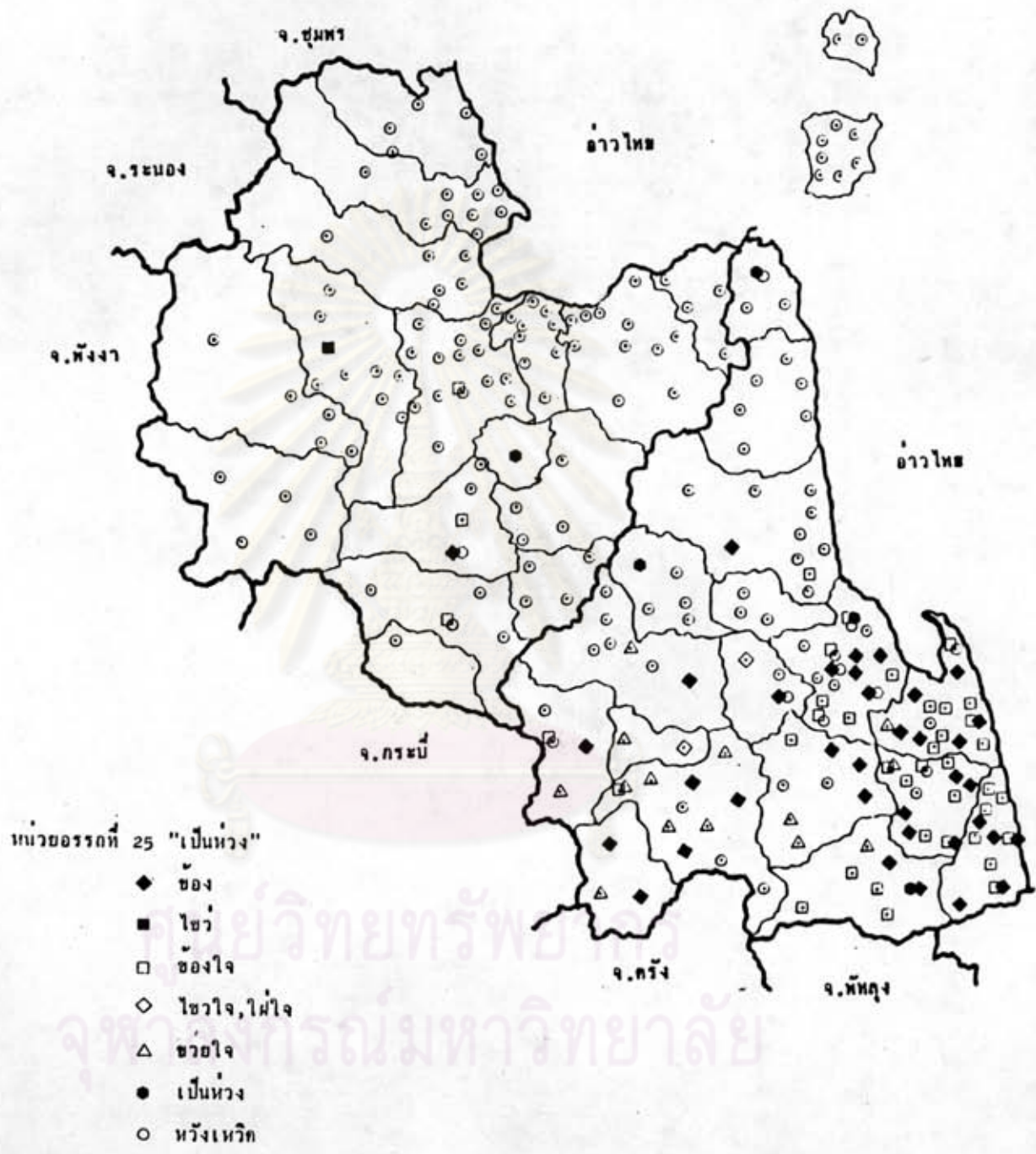
ภาพที่ 31 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

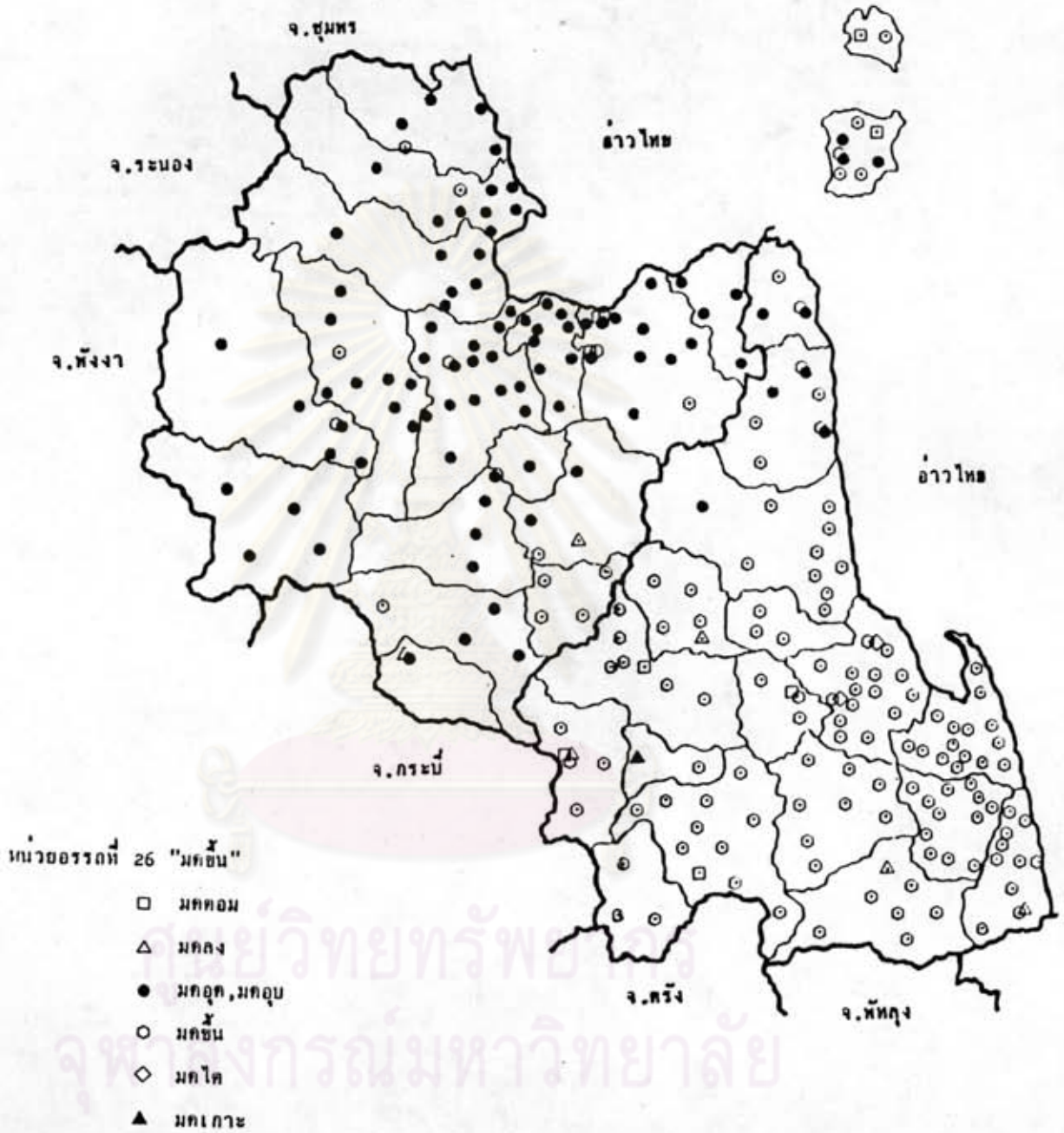
ภาคที่ 32 แผนที่แสดงการกระจายของสัตว์ป่าขนาดใหญ่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

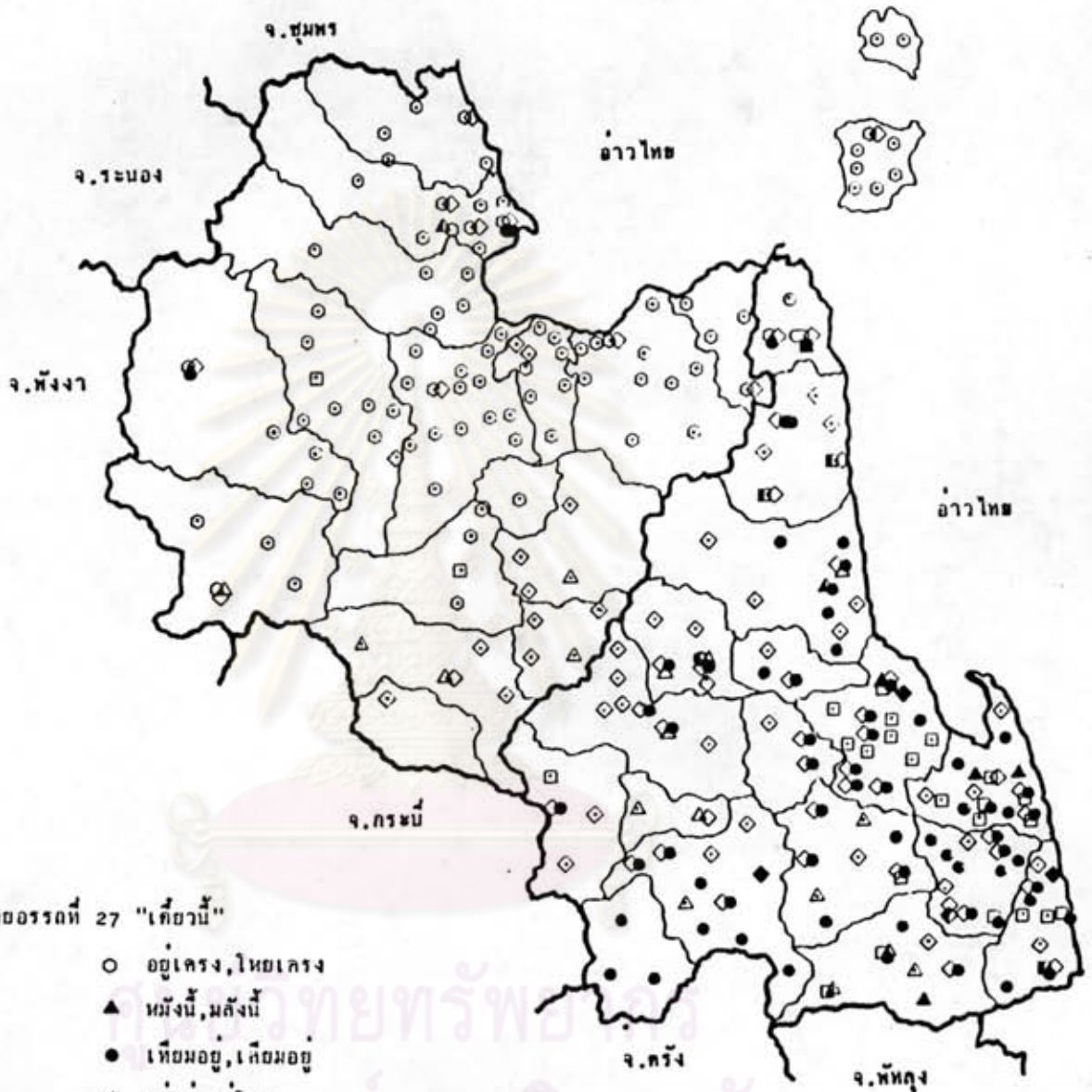
ภาพที่ ๖๖ แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน ๑ : ๑,๓๘๘,๘๘๘

ภาพที่ 34 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

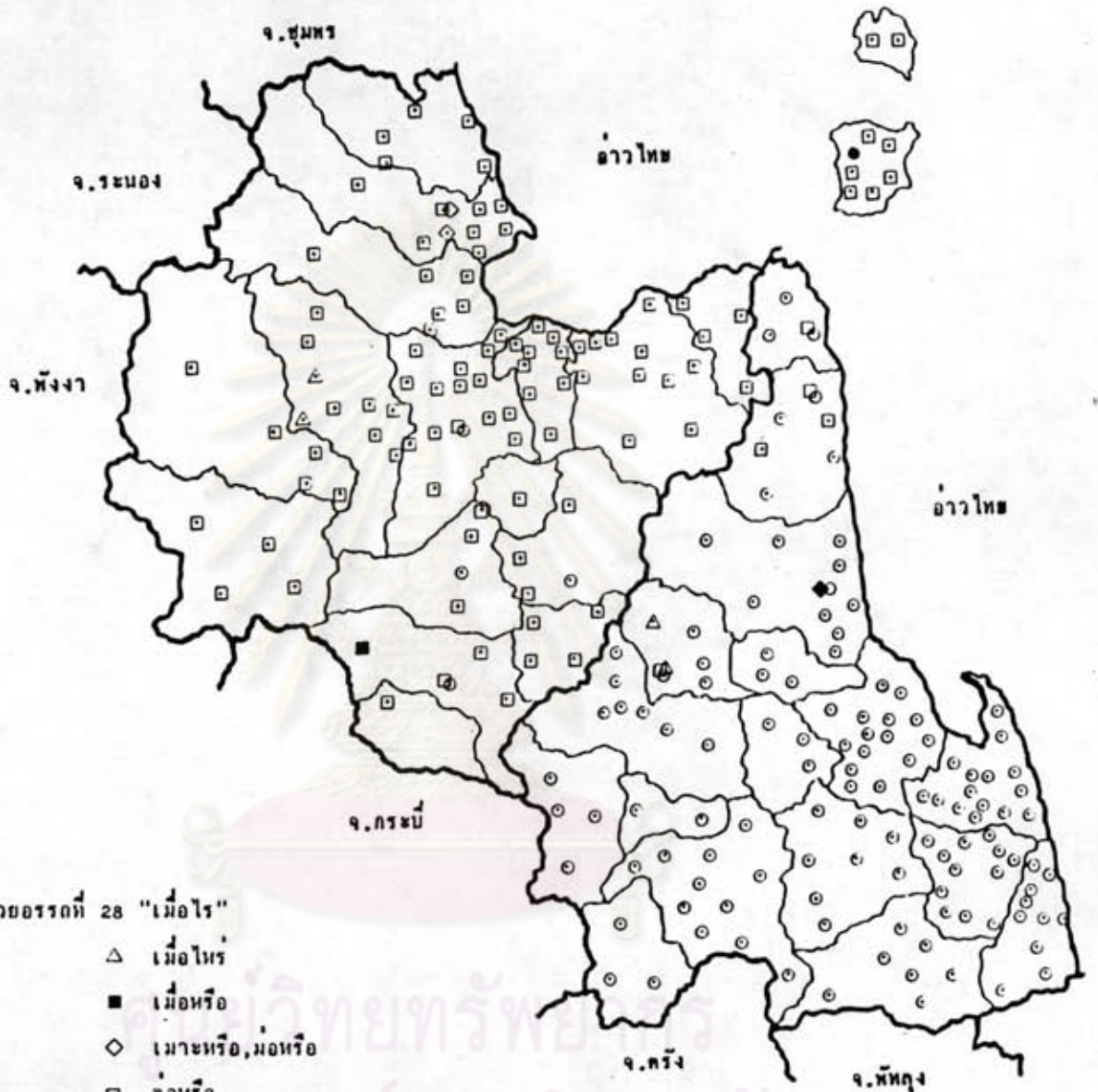
ภาพที่ 35 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

หน่วยบรรดที่ 27 "เคี้ยวนี้"

- อยู่เครง, โยเครง
- ▲ หมั้งนี้, มลั้งนี้
- เทียมมอญ, เกียมมอญ
- △ แห่อยู่, แคะโมย
- ไนอยู่, เนออยู่
- ◇ หว่างนี้
- หมูนี้, โหมนี้
- เคี้ยวนี้
- ◆ เคี้ยวใจ
- หุกวัน
- ▲ ตอเคี้ยว, แตะเคี้ยว
- ก่าเคี้ยว
- หุกวันนี้
- ◇ ระยงนี้

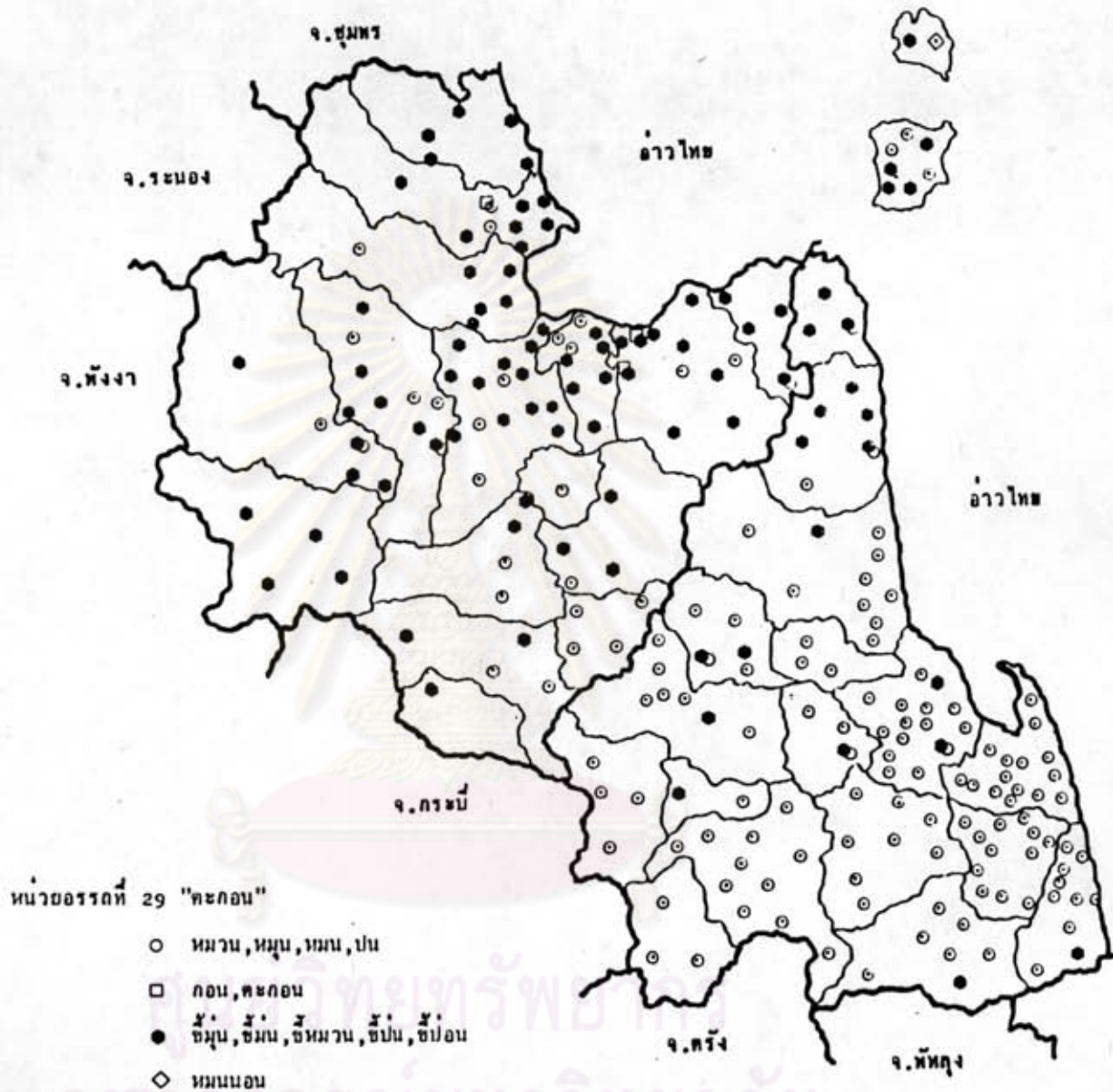
ภาพที่ 36 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

- หน่วยอรรถที่ 28 "เมื่อไร"
- △ เมื่อไหร่
 - เมื่อหรือ
 - ◇ เมาะหรือ, ม่อหรือ
 - คอหรือ
 - คอไต, หอไต, คอแห
 - ◆ คอเตี้ยว
 - ป่าโนน

ภาพที่ 37 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 38 แผนที่แสดงการกระจายของศัพท์ภาษาไทยถิ่นใต้ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานีและนครศรีธรรมราช
มาตราส่วน 1 : 1,388,888

